

HJEMVENDTE NORDMENN —

Andor Kristiansen Høisven og Solveig Eriksen ble tatt opp i studio og gjort stor stas på da de vendte tilbake fra Sverige. Disse to var ettersøkt av kriminalpolitiet for tyveri fra vannforeanstalten Sophies Minde i Oslo. De flyktet da til Sverige hvor de fortsatte på sin forbryterbane og ble utvist som KRIMINELLE FORBRYTERE. Flere andre som har vært i radio er av samme kaliber, enkelte er presentert under falsk navn, enkelte som vi har fått høre eksisterer kun i dr. Mehles fantasi.

FARLIGE FOLK —

Halvard Berger og Knut Tønsberg, Aurskog. Arnljot Vinje, Brochmangata 10, Amanda Larsen, Fougstadgata 35, Oslo, bestyrer Haglund og frue, kraftstasjonen Hammeren, Maridalen, John Sælid, Voldsveien 12, Lysaker, er farlige. Vær på vakt!

BRUTALE VOKTERE —

Thor Åsen, 1ste Strømterasse 7, Drammen og Håkon Palm, Onsøy, Ernst Neymann, Valle, er voktere i konsentrasjonsleiren ved Tønsberg. De er alle brutale bøller som bør huskes.

VED BOMBARDEMENTET

i ubåthavna i Trondheim ble alt som var bygd opp over jorden blåst bort. Selve hangarene er uskadd da de er dekket av et så solid betong-dække at det er vanskelig og slå igjennom. Tyskere har arbeidet i 3 år på dette anlegg, det skulde no innvies. I anledning den fest som skulde holdes var det kommet høyerestående tyske

offiserer til Trondheim. De festet i Vinmonopolets bygg. Også dette var ansett for å være bombesikkert, men ble jevnet med jorden.

Etter sikre opplysninger ble det drept over 800 tyskere, deriblant en rekke høyere offiserer. Noen utenlandske arbeidere ble også drept. Tapet blant nordmennene innskrenker seg til 4.

Et rykte vil vite at det også ble drept omkring 50 norske fødte kvinner som festet sammen med tyskerne. Vi kan ikke garantere denne opplysning, men håper den er sann.

På Herøya ble det, etter tysk rapport, forvoldt stor skade. 60 mål grunn sank omlag 1 meter. Det største tap av nordmenn hadde vaktbataljon Norge. De ble truet av tyskerne til å være på vakt, mens tyskerne trakk seg tilbake til tilfluktsrummene. Vi kan ikke delta i noen sorg over disse tap. De hadde valgt å støtte tyskerne og fikk både lønn og bevis på tysk kameratskap.

Sjefredaktøren i Hamburger Tageblatt opplyste på en pressekonferanse i Berlin at Hamburg var som et brennende helvede av fosfor. Han opplyser videre ganske åndfult at de engelske flyvemaskiner hindret slukkingen.

Hitler har gitt ordre til at alle russiske krigsfanger skal brennmerkes med en omvendt V. Så lenge de lever skal de gå som vitner om nasi-kulturen. Hvor langt ned skal Hitler dra det tyske folk før det oppdager sannheten?

4060

28 AUG. 1943

HUSK MINNEDAGEN 10 SEPTEMBER!

FRIHETEN

Nr. 26 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

SVARET VÅRT —

I grunninnholdet sist er det ikke noen ny situasjon etter vedtaket til Quisling 14 august. Som tidligere står det norske folket overfor en eneste fiende, nemlig de nasistiske voldsmennene hva enten de er av det tyske «herreløket» eller de hører til forræderbanden NS. I praksis, i den politiske og militære kampen, vil imidlertid vedtaket føre til en kraftig tilspissing av situasjonen. Da Quisling trådte til som ministerpresident var planen at det gjennom et riksting, bygget på samband, skulle skapes en tilsynelatende reell plattform for et norsk nasistyre. Kampen om arbeiderne, lærerne, lægene og andre gode nordmenn førte, kullkastet planen. I dag skal det gis utseende av at det er norsk lov og rett som gjelder, at det er nordmenn som står for landets styre og stell og at vi dermed skulle være en nasjon som på selvstendig grunnlag deltar i kampen på Hitlertysklands side. — Det nasistene tilsikter med den «midlertidige loven» fra Quisling, er med andre ord presis det samme som de forsøkte å oppnå med rikstinget sitt. Dengang sto hele det norske folket samlet i kampen mot planene. I dag må vi vise den samme ubrytelige enhet i undergravingen av det nye nasibedraget, og enhet i en sta-

dig skarpere og mer hensynsløs krigsinnsetning mot nasiveldet.

Det er et stort gode ved den nye situasjonen: Quislingene har klarere enn noen gang før dokumentert sitt forræderi, gjort det klart for hele folket at de er skyldige til straff nettopp etter loven av 1902 som de i dag trekker fram. De norske quislingene er ikke lenger dekket bak sin «store bror», men står helt alene ansvarlig overfor det norske folket for bestemmelsene de gir og som «gjelder uten hensyn til Grunnlovens regler». De står selv ansvarlig for de terrorhandlingene som følger etter.

Hva tyskerne kan ha til grunn er ft. ikke godt å si, men sikkert er det at situasjonen på frontene er en sterkt medvirkende årsak. I svensk presse blir det samme dag slått opp en artikkel om hva som vilde skje dersom tyskerne forlot Norge. Dagen etter dementeres dette i norske aviser, men nettopp dette gjør at det kan ligge noe til grunn for tanken om å forlate landet. Vi har for sett at tyskerne dementerer ting som likevel skjer om noen dager. Dette betyr ikke at vi mener en tysk evakuering av Norge er nær forestående, men at det har vært framme innen

Vi takker H. for kr. 550.00

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få suudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

den tyske ledelse og at de der er blitt enig om å gjøre et forsøk for å se hvor langt ns kan make oppgaven å terrorisere det norske folk. Det er også mulig at tyskerne heller vil ta et politisk nederlag på Norge, enn de vil ta et militært. De kan bare si til den tyske almenhet at Norge ikke lenger har strategisk betydning for dem, så er den sak i orden.

Hva er forholdene for den enkelte nordmann? Presis det samme som under tidligere unntagelsestilstander, bare at det i stedet for tyske bødler sitter norske stedfortredere på plassene deres. Av taktiske grunner har tyskerne unngått sjøl å nytte en så krass betegelse som unntagelsestilstand, de vil lengst mulig unngå å la politiet og de nasistiske støtte-troppene patruljere vepnet i gatene. Dette er sikkert i strid med de norske nasistenes ønsker. For tyskerne er det for det første om å gjøre å få norske leiesvenner til å overta arbeidet for dem, så å få presset folket til størst mulig ytelse gjennom arbeid og militær innsats for Nazi-Tyskland, og for at resultatet skal bli så tilfredsstillende som mulig for dem, er det en livsbetingelse at folket holdes i ro så arbeidet kan foregå uhindret. Derfor ønsker ikke tyskerne bevæpnet politi og hird i gatene som en provokasjon og politifullmektig Eilifsen ble myrdet for å skape respekt for de norske marionette-bødlene.

Nasistene skal ikke behøve å vente på svaret fra det norske folket — Det er bare ett svar de vil forstå, og det er mangedoblet aktiv krigsinnsats fra heimefronten. Større aksjoner må foretas etter felles ledelse. Fra norsk jord gir den nasjonale frontens ledelse sine ordre. Disse må følges til punkt og prikke. I dag er

det ikke høve til debatt om spørsmålene. Ordrene må blindt bli fulgt til punkt og prikke. På alle områder vil dessuten de norske patriotene finne oppgaver de kan løse i den undergravingen av den nasistiske produksjonen og mot det nasistiske herreveldet. Det er plikt for alle patrioter å nytte alle effektive kampmidler innen sitt område.

Den nye situasjonen øker også kravet om forsiktighet. Men forsiktighet er ikke det samme som feighet slik at en ikke setter kreftene inn der en makter det. Forsiktighet er aktiv krigsinnsats i former som skader fienden mest mulig med minst mulig tap for oss. Det gjelder å holde hodet klart og ikke la seg provosere til uoverlagte handlinger. Gjennom britisk kringkasting er det uttalt den dypeste sympati for det norske folket etter det nye overgrepet. Nå er ikke lenger sympati nok. Vi henstiller til vår ledelse utenfor landet om å sette kreftene sine inn og å kreve militær hjelp av våre allierte for å støtte heimefrontens kamp mot nasiveldet. La støtten komme raskt og effektivt så vi kan vinne seiren fort og sikkert.

POLITIET —

Begivenhetene utvikler seg fort. Den 16 august ble den første norske dødsdommen eksekvert. Politinspektør Gunnar Eilifsen ble skutt. Det heter at dødsdommen er avsagt av en politirett, stadfestet av Jonas Lie og benådning avslått av Quisling. Etter det som no foreligger av opplysninger er en mest tilbøyelig til å tro at «dommen» ble avsagt etterpå og at mordet var en spontan aksjon for å sette skrekk i politiet, og for å gi Quislings nye lov den riktige kolør allerede ved stärten.

Det er også sikkert at «dommen» var en hevn over en person som hadde sett humbugen og hulheten i ns og meldt seg ut. Eilifsen gikk inn i partiet i dettes velmaktsdager 1940. Han ble belønnet med politimester-stillingen i Halden. Da han så meldte seg ut, ble han degradert til inspektør og forflyttet til Oslo hvor han ble satt som sjef for ordenspolitiets sivile avdeling. Det han ble anklaget for var at han den 9 august ikke med en gang etterkom ordre fra politi-president Askvik om å beordre 5 mann til å delta i avhenting av de unge piker som ikke hadde møtt til arbeidstjeneste. Han ombestemte seg like etterpå at han hadde nektet, meddelte politi-presidenten dette og beordret folkene til det arbeid som var forlangt. Det er klart at uten de ovenfor nevnte hensyn, vilde selv ikke de bøller som går i dag ha avsagt noen dødsdom for en slik bagatell.

Rundt om i hele landet er en rekke politifolk arrestert. På den gamle gardekasernen i Kirkeveien i Oslo var det mønstring mandag 16 august. Politifolkene fikk seg forelagt en lojalitetserklæring hvor de måtte skrive under på lojalitet mot tyskerne og ns. Det var bare 3 av ns. medlemmene som skrev under med en gang. Det ble så meddelt at de vilde få dødsdom dersom de vegret seg. En del skrev da under, mens andre nektet, og ble arrestert. Deres skjebne er foreløpig ukjent. Det ser forøvrig ut til å være utvalgt en del på forhånd som skal ha strengere straff enn de andre. I Oslo var det en del som ikke fikk innkallelse til å møte kl. 6.30. De ble avhentes i sine hjem 1 time før. Altså utsett på forhånd til en eller annen spesiell behandling. For disse må en være forberedt på det verste,

CHURCHILL —

er reist en tur til De Forente Stater mens stabsjefene fortsetter sine konferanser i Quebec. Konferansen mellom Churchill og Roosevelt skal finne sted i Quebec. Angående de tyske rykter om at Stalin har avslått en innbydelse til konferansen i Quebec meldes det offisielt fra Telegrambyrået Tass som tilbakeviser de tyske rykter om at Stalin skulde ha avslått en innbydelse til konferansen i Quebec. Tass melding gjør en slutt på de tyske påstander om at Stalins fravær fra konferansen i Quebec skulde bety en uenighet mellom de forente nasjoner og at russerne vilde følge sin egen linje under krigen og etter krigen. Tass melder at russerne ikke har fått noen innbydelse til konferansen og konferansens karakter gjør det uønskelig at noen russisk representant deltar. Meldingene fra London er i overensstemmelse med disse synsmåter. I britisk kringkasting påpekes det at konferansen skal legge utførlige planer for operasjoner som gjør at alle de 3 regjeringer i Storbritania, De Forente Stater og Kanada må konferere om disse. Da de russiske styrker allerede er engasjert i en vellykket offensiv på østfronten berører ikke konferansen Sovjetunionen og det er derfor unødvendig at representanter for Sovjetregjeringen deltar. Sovjetregjeringen blir holdt noye underrettet om beslutningene og samtalene på konferansen. Konferansen vedrører også Storbritania, Kanada og De Forente Stater på en ganske annen måte enn Russland, da de 3 stater opererer som en enhet under krigen. Samtidig meldes at Stalia har fått en viktig melding fra den amerikanske og britiske ambassadør i Moskva.

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

DEN ANNEN FRONT —

Vi vil gjøre våre lesere kjent med hovedpunktene i en artikkel som sto i «Pravda» for 14 dager siden.

Den heter:

Artikkelen begynner med å peke på at muligheten for de forente nasjoner for å knuse Hitler-Tyskland, ligger i at Tyskland blir angrepet fra 2 fronter med mektige hærstyrker. Det pekes på at Vestmaktene gjentagende ganger har bebudet en front nr. 2, uten at det har ført til handling. Den fortsetter:

Sovjetfolket som fortsetter kampen mot hele den gigantiske krigsmaskinen som Hitler og hans medskyldige har bygget opp i Europa har båret tunge ofre i kampen for den felles sak. Sovjetarmeen har holdt stand mot og vil fortsette å holde stand mot Hitlers armeer. På den Sovjet-tyske front er flere tyske soldater og offiserer satt ut av kampen enn ved samtlige øvrige fronter. På den Sovjet-tyske front er den tyske faesistiske armees utvalgte tropper blitt utryddet. Sovjet-troppene har maltrektert tyskerne slik som de aldri for er blitt i Vest-Europa. Den røde hær for alltid gjort slutt på legenden om Hitler-armeens uovervinnelighet. Sovjet-troppenes strategi og taktikk har vist seg den tyske hærs strategi og taktikk overlegen.

Vi anser det uriktig å redusere de krigsoperasjoner som de alliertes armeer har foretatt og betydningen av det de alliertes flyvåpen har utsatt Tyskland for eller den hjelp som de har ydet oss i materiell, men vi kan ikke unnlate å peke på at i Tunis stod det 4 tyske divisjoner og et 10tall italienske, på Sicilia 2 tyske divisjoner og non få italienske. Dette

er tilstrekkelig for å sammenfatte de virkelige omfang av disse operasjonene mens på den Sovjet-tyske front er det konsentrert 180 tyske divisjoner og sa. 60 vasalldivisjoner, altså over 200 divisjoner. Disse tall vidner om at England og Amerika ikke for alvor har mødt Hitlers tropper og at den annen front ikke er åpnet.

Det finnes utvilsomt også slike elementer som slett ikke er interessert i en hurtig avslutning på krigen, men man kan ikke gi etter for slike elementer som f.eks. krigsleverandører og andre som setter sine private interesser og egennytte over det brede folks interesser og deres interesser som i de okkuperte land støtter under Hitlers åk. Vi kjenner historien om hvorledes et medlem av den britiske regjering for 2 år siden på en fagforbundskongress uttalte at den russiske og den tyske hær godt kunne få lov å utmatte hverandre. Kort etter ble denne minister fjernet, men uttalen ble tilbørlig vurdert.

Spørsmålet om den annen front har så stor betydning at det avhenger av den om krigen skal forlenges og kreve nye kolossale ofre. Åpningen av den annen front i 1943 vilde bety at antihitlerkoalisjonen ved besluttsomme slag ikke vilde tillate at krigen ble forlenget og kreve nye kolossale ofre. Heri vil den få understøttelse av folkenes altødeliggende kraft som er gjennomsyret av urokkelig vilje til å gjøre slutt på Hitlerregimet og komme ut av den krig som er påtvunget den.

HUSK MINNEDAGEN FOR VÅRE MYRDEDE KAMERATER 10 SEPTEMBER!

FRIHETEN

Nr. 27 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

PAROLER —

Vi går i møte tider med stadig skarpere kamp mot nasistene. Ledelsen av den nasjonale fronten kommer fortsatt til å sende sine paroler til oss. Allerede nå har det vært folk som har steilet litt, de har ikke fattet at utviklingen ennå var moden for de former for kamp som parolene maner oss til. Men vi skal alltid være forvissert om at ledelsen av fronten vår til en hver tid analyserer den foreliggende situasjon og trekker opp linjene for kampen i overensstemmelse med situasjonen. De sitter inne med opplysninger, som de ikke ofte kan gjøre kjent for oss alle, men situasjonen krever at vi må følge parolene.

Vi har tillit til lederne våre som fra norsk grunn peiler ut kursen for arbeidet vårt etter samråd med nordmenn og allierte her heime og uten for landets grenser. Ofte gir parolene bare retningslinjene, vi må da finne arbeidsmåter for å omsette dem i handling. Vis forsiktighet, omtanke og vilje til å gjøre innsatsen din.

MED ALLE MIDLER

har tyskerne forsøkt å tvinge de norske offiserer til å kjempe på Tysklands side. Falkenhorst begynte en hvervekampanje blant norske offiserer til den tyske arme. Men de norske

offiserer vilde ikke forråde sitt folk og sitt fedreland. De avslo å gå i tjeneste hos Norges dødsfiender. Nå har tyskerne kastet masken og kastet offiserene i konsentrasjonsleirer. Hvis det lykkes tyskerne å gjennomføre dette vil de norske offiserer bli rammet av den samme skjebne som de 160 norske offiserer som ble sendt til en konsentrasjonsleir i Pommern. De fleste av disse er enten pint ihjel eller henrettet. I april ble således general Seierstedt arrestert og skutt uten lov og dom. Men tyskerne har ikke fullt ut fått anledning til å gjennomføre sin forbrytelse. Mange offiserer ble varslet og klarer å komme seg vekk. De vil gripe til våpen og vil kjempe sammen med de øvrige norske patrioter for å få de tyske slavedrivere ut av landet.

SVERIGE —

Om kvelden den 8 april 1940 gikk tyskerne til åtak på Norge. På tross av at vi her i landet ikke var forberedt på et slikt overfall, gjorde våre soldater kraftig motstand. Det lille vi hadde av marine kjempet tappert mot overmakten. Vårt kystforsvar kostet tyskerne titusener soldater og mengder av materiell. Oppover i våre daler og utover våre bygder lå den norske soldat i kamp på liv og død mot en overmektig

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!